

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi Scaligeri Epistolæ & Orationes

Scaliger, Julius Caesar
Lugduni Batavorum, 1600

Eidem XXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

num. vix enim credas, quo plus tumultuantur, me non in bibliotheca, sed omnium excipientem sermones, omnibus reddentem, seria omnia agere. Credo oblitum sauioris fortunæ animum ridiculis in tumultibus tanquam in portu conquiescere. Primum igitur Iliados librum transtuli, versibus aliquot non vulgaribus. Is si tibi videtur dignus amicitia nostra atque dignitate nominis tui, dono do, ut sit tuis pro xeniis. De Feronillo nostro erā valde sollicitus. Quare, obsecro, me metu libera quamprimum. Speraram enim iam comitem studiorum Iusto Cæsari nostro. Sed si aliter sit, quaeso nihil ad me scribito. mæreo iam. Tu vero esto vir. Vale.

EIDEM. XXIV.

POSTRIDIE quam superiores literas dabam, cum Pontaco transegi nullo negotio, qui tametsi contra omne ius fasque multo me auro spoliauit: tamen quod eius manibus sum absolutus, videor maximum beneficium accepisse, tulisseque vindicias libertatis. Gratiam habeo tibi & Alesmio. ille de tua erga me beneuolentia, studio, pietate multa & magnifica, & ut comper-
tum

tum habeo, vera quare non committam, ut qui me opibus, gratia, sapientia antecis, amore etiam superes. Illa tibi habeas satis, huius magnitudinem incredibilem mihi dona, eiusque ius relinque homini animi non contemnendi. Paulo antequam hæc scriberem, Lapidanus inter deambulandum ac disputandum more nostro dixit Langium primarii vestri vocatu isthuc propediem venturum. Vobis multa ante hæc inuidebam. nunc etiam dolet mihi vestra felicitas. Habituri enim estis virum tum doctum, quod raro videmus hic, tum sanctum, quod nescio an aliquando. Laboro valde sane de vastitate literarum hic, tamen si mærorem hunc diluit Iacobus Feuius, cuius ingenium & candidum & argutum, eloquentia & facilis & subtilis & composita, iudicium vero, quale scis a me etiam ambitiose exigi in studiis nostris. Vale.

MATRINO ALMANDINO. XXV.

CUM meridie pransi essemus, redditæ sunt literæ tuæ, quæ tenuem victum, orationis suauissimis condimentis commendarent. nihil mihi videbatur gratius fieri posse, quam si tua præsentia fruerer, tantum